

Kuulumisia toukok. 09

Rakkaat ystävät

Kiitos talkooavusta

Vapun alla oli tosi alakuloinen ja epäuskoinen olo. Talkooilmoittautumisia tuli lannistavan vähän. En uskonut että saisimme naapurin isännän lahjaksi tarjoamaa latoa puretuksi. Se olisi tosi noloa. Toisin kävi. Taas kerran ystäviä tuli tarpeeksi ja saimme ison tukevan ladon purettu alkutekijöihinsä kahdessa päivässä. Monta kuutioita saunapuita, tukevia hirsii uuteen varastorakennukseen ja peltikattoa vaikka muille jaettavaksi. Kiitos rakkaat ystävät.

Kiitos myös vappupäivän iltakeskustelusta. Tilasin kertomuksia itkemisestä. Sain niitä sen verran, että päätin aloittaa tutkielmaa aiheesta. Olen viime vuosian itkenyt enemmän kuin puoleen vuosisataan ennen sitä. Samalla olen tullut itkun suhteen uteliaaksi. Mutta siitä enemmän myöhemmin.

Tänään kävi Punaisen Ristin paikallisosto antamassa oman talkooillan Ystävyiden Majatalon pihan muokkaukseen. Oli tosi mukava tunne olla näin aktiivisen naapuriavun kohteena.

Alkuvuonna ihmettelimme öljynkulutuksen suuruutta ja paisuntasäiliön hukkaputkesta kasvavaa vuotoa, joka vähitellen kasvoi ja muuttui kuumaksi. Muutamat ystäviksi jäänyttä miesryhmän jäsentä tekivät oikean diagnoosin. He tarjosivat ammattitaitonsa ja suhteitaan avuksemme. Heidän tekemänsä hankinnat ja korjaustyö säästi meiltä ainakin parituhatta Euroa.

Se oli kriittisen tärkeä apu tilanteessa, jossa emme rahan puutteessa uskaltaneet tilata edes lämmitysöljyä. Sydämellinen kiitos. Teitte tosi ison työn.

Lisää apua tarvitaan

Ensi viikolla aloitamme vihdoin uuden varastorakennuksen ja halkoliiterin pystyttämisen. Juhannukseen mennessä pitäisi myös suorittaa aika mittavat maansiirtoprojektit ja jätevesipuhdistamon uudistamiset.

Yhteisössämme tällä hetkellä asuvat ihmiset tietenkin osallistuvat töihin kukin resurssien mukaan, mutta lisääpua tarvitaan ainakin Juhannukseen asti.

Myös kesätiimimme tarvitsee vielä täydennystä. Kesän tilauskurssit ja juhlat tuottavat ylimääräistä keittiö- siivous- ja pyykinpesutyötä. Kesätiimiin osallistuminen on yleensä monella tavalla antoisa kokemus. Kohtuullisen raadannan lisäksi saat poikkeuksellisen hyviä mahdollisuuksia mielekkäisiin sosiaalisiin kontakteihin. Tai jos haluat viettää yksinäistä aikaa luonnossa, sekin on mahdollista. Me yritämme imeä menneiden vuosien kokemuksista rohkaisua ja luottaa siihen että tämänkin kesän haasteista selvitään.

P.S. Monen muun lailla olemme taloudellisesti tiukemmilla kuin moneen vuoteen. Ystävyiden Majatalo on turva- ja toipumispaikka tämänkin laman uhreille. Sen tehtävän hoitamiseksi tarvitsemme myös rahallista apua.

P.P.S. [TeoBlogi](#) kirjoitukseni pysähtyivät toistaiseksi Juudakseen. Viimeisen otsikon alla käsittelin itseäni Juudaksena ja ehdotin Tuomas-yhteisölle jokavuotista Juudas-messua

Käy [TeoBlogi](#)ssa tutustumassa perusteellisimpaan Juudas-tutkielmaan mitä Suomen kielellä on tehty. Kesän aikana artikkeleiden syöttö blogiin hidastuu, koska en ehdi kirjoittaa niin paljon kuin haluaisin.

Lopuksi sitaatti viimeisestä Juudas-artikkelistani.

Hänen puheistaan minä oivalsin, että kuka tahansa voi pettää häntä, ja pettipä häntä kuka tahansa, hän antaa anteeksi jokaiselle, ja juuri tämän takia minä aloin rakastaa häntä.

Feodor Dostojevski.¹

“Saat hyvän näkemyksen kunkin aikakauden kristillisyyteen katsomalla kuinka se kohtelee Juudasta.”

Søren Kierkegaard

Juudasmessu

Ystävyiden Majatalo syntyi suunnilleen samaan aikaan Tuomas-Messun kanssa. Molemmat täyttivät viime vuonna 20 vuotta. Lähestymme kumpikin kymmenen vuoden päästä koittavaa aikuisuutta.

Muutamia vuosia sitten istuimme iltaa joidenkin Tuomas-yhteisön hallituksen jäsenten kanssa. Mietimme työn tulevaisuutta. Ehdotin, että he seuraavaksi aloittaisivat Juudas-messun. Olli Valtonen kertoi, että se oli alunperinkin yksi nimivaihtoehtoista. Harkitsematon ja provokatiivinen heitto taisi jäädä vain omaan mieleeni kytämään.

Ehkä emme näe itseämme kunnolla, ennen kuin katsomme itseämme kavaltajamme silmin.

Minkälaisena löydän itseni, jos joudun samaan ehtoollispöytään oman Juudakseni kanssa? Tai minkälaisena kohtaan itseni alttarilla, jos vierelläni on oman petokseni uhri?

Luultavasti jokainen meistä on kavaltanut ja tullut kavalletuksi. Elämän syvimmat arvet on petoksilla kynnetty. Moni kavallettu on ollut kaunaan hukkumassa. Monen katumus on kolkuttanut kuoleman portteja.

Kuka meidät kaikki toisi yhteen? Mistä löytyy se pöytä, jonka äärelle voimme yhdessä polvistua?

Tämän pitkän ja itselleni tärkeän Juudas-prosessin jälkeen minä ihan vakavissani toivon, että Tuomas-yhteisö, jolla jo on poikkeuksellinen sillanrakennustyö takanaan, toteuttaisi kerran vuodessa Juudas-messun. Olisi todella huikeaa, jos kirkkoon olisi valmistettu alttari, jossa kavalletut ja kavaltajat, petetyt ja pettäjät voisivat kohdata yhteisen ystävänsä – ja ehkä jopa toisensa.

Tietenkin se mahdollisuus on aina olemassa ja kutsu sovintoon on aina voimassa. Mutta pitkäperjantain jälkeinen tyhjä päivä, Jeesuksen kuoleman ja Juudaksen itsemurhan jälkeinen päivä, voisi olla sopiva paikka Juudas-Messulle. Minä ainakin tulen.

---

¹ *Idiootti*, Karisto oy 2004, s. 814.